

Theo Veerman

Verbeterdoodbontfokker
 Theo Veerman neemt gerust een dag vrij om met zijn dieren naar de keuring te gaan. Ooit nog eens een nationale kampioen fokken is het doel.

Beroep:	zelfstandige in bouw, hovenier
Woonplaats:	Zuidoostrand
Ras:	verbeterd roodbont
Aantal stuks:	25

Veerman: 'Minder voerkosten dankzij mais in balen'

Hoe roder, hoe mooier

Met maar liefst veertien dieren reisde de bevlogen verbeterdoodbontfokker Theo Veerman af naar de keuring in Enter, en niet zonder succes. Brede, gespierde dieren hebben de voorkeur van de veehouder, die met zijn dieren al vele titels binnenhaalde.

tekst **Jorieke van Cappellen**

Een flinke oogst aan bekera en stalplaten nam verbeterdoodbontfokker Theo Veerman (44) mee uit Enter. Al ruim 25 jaar fokt de vleesveehouder met verbeterdoodbontvee. Op de vijf hectare land achter het huis zijn de huidige 25 dieren, met het bekende Halfwegprefix, wel het maximale aantal, geeft Veerman aan. Hij woont in Zuidoostrand in het huis waar zijn opa vandaan kwam. 'De laatste drie dieren van mijn opa werden de eerste drie dieren van mijn fokkerij.'

De interesse van Veerman – die als zelfstandige zonder personeel in de bouw en als hovenier werkt – voor de fokkerij werd pas echt aangewakkerd na een bezoek aan de keuring in Mariënheem. 'De dieren die ik daar zag, waren veel mooier

dan de mijne: prachtig en rond gespierd. Dat wilde ik ook.' Veerman kocht een goede dekstier van een fokker, werd lid van het stamboek en volgde een cursus veebeoordelen. Ook de eerste keuringsdeelname was een feit. 'In het begin liep ik steeds achteraan, maar met de eerste dekstier, Mido, had ik veel geluk. Ik fokte er mooi gespierde nakomelingen uit.'

Met de groei van de fokkerij groeide ook het aantal titels op regiokeuringen en nationale keuringen. Veerman neemt overigens niet elke keuring zo veel dieren mee als naar Enter. 'Omdat Enter voor ons ver weg is, ging ik met de vrachtwagen. En om er dan maar vijf mee te nemen, dan liever de vrachtwagen vol,' lacht Veerman. Hij vervolgt op serieuze toon: 'Ik

ga graag met meer dieren naar de keuring om ook anderen te stimuleren om meer dieren mee te nemen. Veel liefhebbers komen wel kijken, maar nemen zelf geen dieren mee. En dan hoor je steeds dat de keuringsdeelname te weinig is.'

Veerman beaamt dat keuringsdeelname tijd en geld kost. 'Dat is bij mij ook het geval. Ik moet er een dag vrij voor nemen. En mijn bedrijf is vrij van ibr, bvd en lepto. Na elke keuring moet ik weer bloedtappen.' Waarom toch die inzet? 'Ik vind het geweldig als de jury mijn dieren beoordeelt en zijn waardering uitsprekt. Dat laat mij zien hoe ik met mijn fokkerij bezig ben en waar ik nog kan verbeteren.' Natuurlijk gaat Veerman voor de hoofdprijs. 'Ik ben best wel gespannen voor een

Links Soraya (v. Herman) en rechts Sophie uit de zelfgefokte stier Frans zijn Theo Veermans stalfavorieten

keuring, ik wil graag een goede prestatie neerzetten. Maar het beste dier moet winnen, als een ander dier beter is, kan ik me daar ook goed in vinden.'

Sophie en Soraya favoriet

Een van de hoogtepunten in Veermans fokkerij was het kampioenschap en het reservekampioenschap op de Nationale Rundvee Manifestatie in Zwolle van Sophie, uit de zelfgefokte stier Frans, en Soraya (v. Herman) in 2011. 'Het was de eerste nationale na de mkz-crisis.'

Sophie, ingeschreven met 90 punten, en Soraya zijn Veermans uitgesproken favorieten. 'Ze zijn totaal verschillend. Sophie is zogezegd een moderne verbeterdoodbontkoe. Gespierd, maar flink aan de maat. Soraya is juist het echte vleestype. Niet te groot, gespierd en met lengte in het lichaam. Ze is een echte blikvanger.'

Naast Sophie en Soraya is Christine van de Flevohof (v. Carlo van 't Veerhuis) van belangrijke betekenis. Christine, gekocht van fokker Gerrit Keijl uit Biddinghuizen, was tot twee jaar geleden op het bedrijf. 'Ik kreeg steeds stierkalveren van haar, we besloten haar daarom te spoelen.' Uit de spoeling kwamen de gekeurde stier Sander van 't Halfweg (v. Herman) en drie vrouwelijke nakomelingen. Deze werden alledrie ingeschreven met meer dan 85 punten voor algemeen voorkomen. Moeder Christine kreeg hiervoor het predicaat preferente stammoeder.

Hoe ziet een perfecte verbeterd roodbonte er volgens Veerman uit? 'Hoe roder, hoe mooier. Ik houd van een donkerrood haarkleed. Mijn huidige dekstier Rambo (v. Diabolo) heeft die donkere kleur. Een

Dekstier Rambo (v. Diabolo) heeft de gewenste donkere kleur

beetje wit mag, maar witte achterpoten vind ik echt niet mooi.'

Breed en gespierd

Met zijn voorkeur voor brede, goed gespierde dieren wijkt de veehouder wel iets af van de huidige koers van het stamboek, namelijk dat er meer wordt gekeken naar maat en een fractie minder extreme bespierung. Veerman begrijpt dat wel. 'Door de discussie met natuurlijk afkalven wil het stamboek naar een minder extreem ontwikkelde koe met een voldoende breed bekken voor natuurlijke geboortes.' Een grote koe als Sophie past in dit fokdoel. 'Soms merk je het wel op keuringen, extreme bespierung wordt niet altijd meer zo gewaardeerd. Maar dan zijn vleeskwaliteit en beenwerk wel zodanig goed dat ik toch hoog eindig.'

Veerman werkt mee aan de door het stamboek georganiseerde binnenbekkenmetingen. 'Het zou mooi zijn als we toe kunnen naar natuurlijke geboortes, maar ik denk dat het nog wel tien jaar kan duren.' Naast fokkerij speelt hierin het welzijn van koe en kalf ook mee. 'Wanneer maak je als fokker de afweging om een kalf via de natuurlijke weg geboren te laten worden? Maak je wel de juiste keuze? En bedenk dat niet alleen fokkers, maar ook dierenartsen weinig ervaren zijn in natuurlijke geboortes bij vleesvee.'

Veerman laat zijn dieren vroeg in het voorjaar afkalven, als de dieren nog op stal staan. 'Een week van tevoren temperatuur ik de dieren om het kalfmoment te bepalen.' 's Nachts houdt een camera de dieren in de stal in de gaten.

Mais in balen

Veerman heeft naar eigen zeggen als voordeel dat het gras op de zware kleigrond in de Beemster van superkwaliteit is. 'Collega-fokkers vragen wel eens wat ik de dieren extra voer, maar ze krijgen buiten een mineralenblok niets extra's, niet voor keuringen, niet voor afmesten. Alleen koeien voor afkalven en het pas gespeende jongvee krijgen iets krachtvoer bij.' Afgelopen winter experimenteerde Veerman met mais in balen, die vanwege de beperkte ruimte op het erf een oplossing zijn voor een rijkui. 'Door mais en krachtvoer te combineren, kan ik nog iets besparen op krachtvoer en de voerkosten laag houden.'

Veerman hoopt succesvolle keuringsdieren te blijven fokken. 'Ooit nog eens een NVM-kampioen fokken zou ik fantastisch vinden, dat zou wel een kroon op mijn fokkerij zijn. Maar het belangrijkste blijft het plezier in het dagelijks werken met de dieren. Als ik 's avonds thuiskom en tussen mijn dieren bezig ben, daar geniet ik het allermeeste van.' |